

¡Bars!, però, ¿quins bars?

A **J. M. CORTÉS**
i **FRANCA G.**
cudir al bar és una de les mil maneres de començar una nit qualsevol a València. Els mecanismes funcionen i, per tal de no apalancar-nos, optarem per bars diferents.

La primera copa, tranquil·la, perquè comença la nit, la prendrem a Brillante, amb quatre mesos escassos de funcionament i amb la porta més suggerent de tots els bars de la city. Darrere, et trobaràs amb un espai ample, en forma d'ala invertida, seguint una decoració molt en l'ona freda, en què el gris-negre, més les línies rectes, configuren el caràcter eminentment modern que traspuja el bar. La gent que el freqüenta encara no ha estat definida, però sí que pots trobar-hi alguna sorpresa: exposicions d'acrílics, una botiga de roba i, inclús, dues pantalles de vídeo que van ser-ne retirades als dos dies de

funcionament. Discografia àmplia, amb un volum que et permet parlar sense alçar massa el to de veu. Quan el gin-tònic ha estat engolit, comences a desitjar alguna cosa més forta i optes per balancejar les portes que t'havien fet entrar al local.

El neó de Duplex et farà passar ràpidament de la vulgar barra exterior, per endinsar-te en l'ambient de dues altures que constitueix l'interior del discobar. Fa uns anys estava molt en voga pels seus elements decoratius: parets, tamborets de Mariscal, sofàs i taules en la línia dels seixanta, i la barra; a més d'una música, per a l'època, d'avantguarda, i que darrerament ha girat cap a les formes disco. Local que oferia possibilitats i que ha estat copat per gent anodina i sense atractiu.

Ens dirigim, doncs, cap a la zona *boy-scout* de València (barri del Carme). Entrem en un dels altres,

La Marxa: el lloc més eclèctic

Jordi Vicent

que també s'anuncia amb neó rosa. Aquest local, de fa quatre anys, es preocupa per la música que es fa ací, i ens n'ofereix actuacions setmanals. Pots sentir l'última maqueta d'Extasis o el Psycho Killer dels Talking Heads. Una minisala, amb una programació interessant, però amb uns mitjans deficients. Mobiliari de tasca progre, incòmode, que et fa estat dempeus i abandonar Planta Baja només acaba l'actuació.

El carrer de Cocinas resulta una visita més o menys obligada... Una finca antiga, amb uns balcons

proveïts de llums indirectes i una porta de ninxol de railite, et dona la benvinguda. Has arribat al lloc més eclèctic de la moguda nocturna. Cal que hi entres amb decisió, sobretot els caps de setmana, o al contrari, corres el perill de romandre en la porta. Al soterrani, atrets per la llum blanca de la bombolla-disco, pots gaudir del contacte d'uns i d'altres, intercanviar mirades i sentir Cocteau Twins, Smiths, Bauhaus, Japan o Psychodelics Furs. Dalt, és el punt estratègic. Mobilitat. No t'atures, juga, balla, emborraxa't, mira o contacta: ets a La Marxa.